

Література.

1. Мозговий О.М. Фондовий ринок: Навчальний посібник/ О.М. Мозговий. - К.: КНЕУ, 2010. - 314 с.
2. Облігації внутрішньої державної позики. *Сайт інформаційного агентства «Національний банк України»*. URL:<https://bank.gov.ua/control/uk/bonds/list> (дата звернення 4.11.2019)

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ БІОЕНЕРГЕТИКИ В УКРАЇНІ

Краєвський М. А., аспірант

*Науковий керівник: Губарева І. О., д. е. н., професор
Науково-дослідний центр індустріальних проблем розвитку
Національної академії наук України*

Тема отримання енергії з продуктів життєдіяльності людини, худоби і птахів, побутових і с/г відходів, використання енергії води, вітру і сонця – стає більш значною з кожним роком. Провідні країни світу активно інвестують в будівництво об'єктів з виробництва екологічно чистої енергії. За останні роки Україна також зростила видобування енергії з ВДЕ, але ще відстає від своїх сусідів.

Термін «відновлювана енергетика» вживається на протиположність використанню енергоносіїв, таких як кам'яне вугілля, нафта, природний газ або торф. У широкому сенсі ці джерела енергії теж відновлювані, але не за мірками тривалості життя людини, оскільки процес їх утворення вимагає сотень мільйонів років, а їх використання проходить набагато швидше.

Основною відмінністю відновлюваних джерел енергії (ВДЕ) є те, що вони не знищуються при використанні, на відміну від мінеральних палив, які споживаються для вироблення енергії. Застосування відновлюваної енергії людиною вимагає наявності технологій використання енергії одержуваної з води, вітру, сонячного світла, геотермічної або відновлюваної сировини. На відміну від викопних видів палива, більшість відновлюваних джерел необмежені.

Галузь біоенергетики в Україні представляє чи не найбільший потенціал розвитку. Це обумовлено особливостями клімату, потенціалом аграрного сектора і наявністю необхідної робочої сили. Найбільший енергетичний потенціал в Україні мають такі види біомаси, як сільськогосподарські культури, відходи деревини, рідкі види палива з біомаси, біологічна складова твердих побутових

відходів, біогаз.

Україна має великий творчий потенціал створення енергетичних ресурсів з біомаси (відходи сільського і лісового господарства, органічна частина промислових та побутових відходів), вважають в Держагенстві з енергоефективності та енергозбереженню. Переробка твердої біомаси в Україні могла б економити 22 млрд м³ газу щорічно.[1]

Основними складовими потенціалу є відходи сільськогосподарського виробництва (солома, стебла кукурудзи, стебла соняшнику і т.п.) - більше 11 млн. т у.п. / рік (за даними 2013) і енергетичні культури - близько 9 млн. т у .п. / рік. При цьому сільськогосподарські відходи є реальною частиною потенціалу біомаси, а дані з енергетичних культур відображають обсяг біомаси, який можна отримати при вирощуванні цих культур на вільних землях в Україні. Слід зазначити, що цей процес активно розвивається останні кілька років.[2]

Таблиця 1 - Енергетичний потенціал біомаси в Україні, 2013 р. [2]

Вид біомаси	Теоретичний потенціал, млн. т	Доля, доступна для вилучення енергії, %	Економічний потенціал, млн. т у.п.
Солома зернових культур	30,6	30	4,54
Солома рапсу	4,2	40	0,84
Відходи виробництва кукурудзи на зерно (стеблі, початки)	40,2	40	4,39
Відходи виробництва соняшника (стеблі, корзинки)	21,0	40	1,72
Вторинні відходи с/х (лушпиння, жом)	6,9	75	1,13
Деревна біомаса (дрова, відходи деревообробки)	4,2	90	1,77
Біодизель (із рапсу)	-	-	0,47
Біоетанол (з кукурудзи і сахарного буряку)	-	-	0,99
Біогаз із відходів і побічної продукції АПК	1,6 млрд. м ³ метану (CH ₄)	50	0,97
Біогаз з полігонів ТПВ	0,6 млрд. м ³ (CH ₄)	34	0,26
Біогаз зі стічних вод (промислові і комунальні)	1,0 млрд. м ³ (CH ₄)	23	0,27
Енергетичні культури: - верба, тополь, міскантус	10,0	90 ²⁾	5,45
- кукурудза (біогаз)	3,3 млрд. м ³ CH ₄	90 ²⁾	3,68
Торф	-	-	0,40
Всього	-	-	26,88

Біоенергетика має важливе значення в соціально-економічному розвитку країни. Перш за все, потрібно відзначити роль біоенергетики в рішенні проблем із зайнятістю населення. Створення біоенергетичних підприємств сприятливо впливає на розвиток сільських регіонів, тому що створюються робочі місця і надається підтримка переробним та іншим підприємствам.

Робочі місця створюються в рамках всього виробничого ланцюжка, починаючи від збору біомаси "енергетичних" культур, що вирощуються на сільськогосподарських підприємствах, до постачальників транспортних послуг, від звичайних співробітників до інженерів за спеціальними технологіями перетворення.

Необхідно розуміти, що створення біоенергетичної інфраструктури вимагає значних витрат від держави. Однак, це довгострокові інвестиції, які згодом забезпечать створення робочих місць, а також комунальні та податкові платежі. Біоенергетика може внести значний вклад в підвищення надійності та безпеки енергопостачання, сприяючи при цьому поліпшенню екологічної ситуації. Завдяки використанню місцевих біопаливних ресурсів в сільських регіонах створюються економічні умови для стимулювання промислового розвитку та створенню робочих місць.

Таким чином можна стверджувати, що сталий економічний розвиток України можливий лише за умови подолання енергетичної кризи. При тому, що вичерпних копалин не достатньо для потреб України. Найбільш перспективним вважаємо впровадження і використання альтернативних і відновлюваних джерел енергії. Досягнення цієї мети залежить від реалізації Енергетичної стратегії країни.[3] Зокрема широкого застосування відновлюваних джерел енергії, де серед інших відновлюваних джерел особливого значення набуватиме енергія біомаси і виробництво біопалива, яке, на цей час єдине є альтернативою мінеральних палив.

Література.

1. Біоенергетика *Держенергоефективності* :веб сайт .URL:<http://sae.gov.ua/uk/ae/bioenergy> (дата звернення 7.03.2019)
2. Сучасний стан та перспективи розвитку біоенергетики в Україні *Аналітична записка БАУ №9* Гелетуха Г.Г., Желєзна Т.А., Кучерук П.П., Олійник Є.М. URL:<http://www.uabio.org/img/files/docs/position-paper-uabio-9-ua.pdf> (дата звернення 7.03.2019)

3. Про схвалення Енергетичної стратегії України на період до 2035 року “Безпека, енергоефективність, конкурентоспроможність” Документ 605-2017-р, чинний, поточна редакція — Прийняття від 18.08.2017 [URL:https://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/605-2017-%D1%80?lang=ru](https://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/605-2017-%D1%80?lang=ru) (дата звернення 7.03.2019)

АЛЬТЕРНАТИВНІ МОДЕЛІ ФІНАНСУВАННЯ МАЛОГО БІЗНЕСУ

Кравченко Ю. І., студентка

*Науковий керівник: Остапенко А. С., к. т. н., доцент
Херсонський національний технічний університет*

Питання забезпечення достатнього фінансування діяльності і розвитку суб'єктів малого підприємництва завжди залишається актуальним для економіки будь-якої країни. Порівняно з великими підприємствами малий бізнес об'єктивно має більш обмежений вибір доступних традиційних джерел формування основного і оборотного капіталу, а програми державної підтримки малих підприємств не завжди виявляються досить дієвими та ефективними.

Водночас сучасний рівень розвитку інформаційних технологій створив підґрунтя для формування принципово нових інструментів перерозподілу фінансових ресурсів між суб'єктами економіки, зокрема на основі використання альтернативної до традиційного фінансового посередництва системи фінансування [5, с. 89].

В умовах значного дефіциту фінансових ресурсів, з яким регулярно стикається більшість вітчизняних малих підприємств, дослідження альтернативних моделей фінансування та можливостей їх використання в Україні може стати вагомою передумовою підвищення рівня фінансової забезпеченості малого бізнесу.

Українські підприємства малого бізнесу використовують такі джерела фінансування малою мірою, що означає неготовність їх менеджменту до взаємодії з порівняно новими для українського ринку джерелами капіталу.

На даний момент у світі існує декілька різних видів альтернативних джерел фінансування. Розглянемо більш детально кожен з альтернативних видів джерел.

Бізнес – ангели – це приватні інвестори тих проектів, які не цікаві венчурному фонду через свою достатньо невелику вартість. В